

عنوان مقاله:

بررسی ابعاد حس مکان در پایداری اجتماعی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

محمدصادق دادالله پور - نویسنده مسوول: دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بزم

خلاصه مقاله:

بحث پایداری در رشته معماری بیشتر معطوف به زیست محیطی و اقتصاد بوده و بعد اجتماعی آن از توجه کافی برخوردار نبوده است و در واقع می توان گفت پایداری اجتماعی محور اصلی انسان در همه زمان هاست که برآورده کردن نیازها و بالا بردن سطح کیفیت زندگی از اهداف پایداری اجتماعی است که معیارهایی همچون دسترسی به منابع طبیعی و رفاه اجتماعی ، بالا بردن سطح مشارکت مردم و ارتقاء روابط اجتماعی و غیره... را دارا می باشد و انعکاس آن در معماری را می توان در بوجود آوردن فضاهایی که جهت برطرف کردن نیازهای انسان و بهبود کیفیت فضاهایی که مناسب همه اقشار جامعه باشد دانست . از راهکارهای عملی برای رسیدن به پایداری اجتماعی که برای ایجاد فضایی که موجب جلب مشارکت و حضور مردم در آن فضا شود ، می توان به بالا بردن سطح ارتقاء حس مکان در فضای عمومی برای بوجود آمدن حس تعلق خاطر به مکان نام برد . این مقاله سعی بر آن دارد که عوامل بوجود آوردن حس تعلق خاطر در کالبد یک فضای عمومی شهری که باعث پایداری اجتماعی برای مشارکت همه مردم می باشد را پیدا کرده و به معماران آموزش داده شود

کلمات کلیدی:

پایداری، زیست محیطی، تعلق خاطر، حس مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/499245>

